

La llei de l'aigua

El tercer congrés internacional de l'AIDA debatrà pròximament a València models de gestió per a l'aigua. Com distribuir i preservar un bé necessari i cada vegada més amenaçat.

La sequera és un dels problemes més punyents per a l'AIDA.

RAFA OLI

Sota el títol genèric de «La gestió de recursos hídrics en vespres del segle XXI» se celebrarà a Alacant i València, desde el dia 11 de desembre i fins al pròxim 14, el Tercer Congrés Mundial de Dret i Administració d'Aigües. Organitzat per l'Associació Internacional de Dret d'Aigües (AIDA), el congrés substituirà la conferència internacional que estava prevista per al 1979 a Teheran i que hagué de ser suspesa per la guerra Iran-Iraq.

L'AIDA va ser creada com a associació no governamental el 1967 i va adquirir la seua carta constitutiva l'any següent a València. Fins ara ha celebrat un parell de conferències, la primera a Buenos Aires el 1968 i la segona a Caracas el

1976. Aquest segon aplec va servir de reunió tècnica per a la Conferència de l'Aigua de les Nacions Unides, que elaborà una sèrie de recomanacions per a les administracions governamentals, sota el títol de Pla d'acció de Mar del Plata.

La conferència tractarà de trobar línies generals d'actuació per a aprofitar els recursos hídrics, cada vegada més escassos, de manera racional i exhaustiva. La problemàtica que ha d'afrontar-se és immensa ja que assistiran ponents de països de tots els continents, amb característiques molt diferents. En qualsevol cas, contaminació per una banda i desertització per l'altra són els temes més preocupants i els que ocuparan gran part dels debats.

La polèmica està servida

des dels primers moments, fins i tot el primer acord pres a la reunió de Mar del Plata, que l'aigua ha de ser «una i pública», tindrà els seus detractors en els representants de l'administració britànica. Segons ha manifestat a EL TEMPS Carlos Arrieta, secretari general de la Direcció d'Obres Hidràuliques del MOPU, «privatitzar és seguir una línia política i social molt diferent d'aquella que Europa està seguint de fa ja temps. A Espanya les aigües superficials són públiques des del 1879 i la Llei d'aigües de 1985 aclareix que totes les aigües, corrents, superficials i subterrànies són de domini públic».

.....
**MODEL AUTONÒMIC
 O MODEL DE CONQUES**

Jaume Erruz serà el repre-

sentant de la Generalitat de Catalunya en aquest congrés. Com ell mateix indica a EL TEMPS, «Catalunya és l'única comunitat autònoma que té una administració hidrològica pròpia, encara que ha d'acatar la Llei d'aigües i que moltes d'aquestes aigües estan regulades per organismes centrals, com són les confederacions, ja que pertanyen a diverses comunitats». Jaume Errauz manifesta que «aquest congrés és interessant en la mesura que poden sorgir models idonis de gestió d'aigua i en el nostre cas, es pot plantejar una discussió entre el model central de conques que s'utilitza a l'Estat espanyol i un model més autonòmic, que és el que nosaltres preferim».

Jordi Sebastià